

Sag C-653/19 PPU**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

4. september 2019

Forelæggende ret:

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien)

Afgørelse af:

4. september 2019

Sagsøger:

Spetsializirana prokuratura

Sagsøgt:

DK

KENDELSE

Dato: 4. september 2019

By: Sofia

Spetsializiran nakazatelen sad (særlig domstol i straffesager) (Bulgarien) 2. afdeling,

der har afholdt retsmøde for lukkede [udelades]

døre med følgende sammensætning:

[udelades]

[udelades]

og som har behandlet den almindelige straffesag nr. 398/2017, afsiger følgende kendelse:

- 1 Der findes i disse sagsakter flere retsafgørelser om lovligheden af fængslingen af DK, som har resulteret i, at der er blevet givet afslag på hans anmodning om løsladelse, idet dette afslag er begrundet med, at der ikke foreligger nye omstændigheder i henhold til artikel 270, stk. 1, første punktum, i Nakazatelen protsesualen kodeks (strafferetsplejeloven, herefter »NPK«).
- 2 Der skal tages hensyn til den seneste dom afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i sagen Magnitskiy m.fl. mod Rusland (dom af

27.8.2019, 32631/09, 53799/12); i nævnte doms præmis 222 anføres det, at formodningen for løsladelse vendes, når fængslingen i henhold til national ret skal opretholdes, hvis der ikke foreligger nye omstændigheder, og at det svarer til, at bevisbyrden lægges over på forsvaret.

- 3 De nationale retsfor skrifter ligner meget russisk ret, der var tale om i ovennævnte dom, og i samme præmis 222, nævnes en bulgarsk sag som eksempel på en kritisabel national praksis i denne henseende; selv om denne [bulgarske] sag vedrørte en lovgivning, der nu er ophævet, er den bulgarske retspraksis forblevet uændret.
- 4 Det er således sandsynligt, at den nationale lov er i strid ikke blot med artikel 5, stk. 3, i EMRK, men også med artikel 6 i direktiv 2016/343 og 22. betragtning hertil, for så vidt som denne lov overfører bevisbyrden med hensyn til den ulovlige fængsling fra anklagemyndigheden til forsvaret og således indfører en formodning for, at opretholdelsen af fængslingen er lovlig, idet det påhviler forsvaret at tilbagevise denne formodning.
- 5 I den foreliggende sag skyldes opretholdelsen af varetægtsfængslingen af den anklagede i over tre år netop, at forsvaret ikke har været i stand til at overbevise retten om, at det ikke er [org. s. 2] nødvendigt at opretholde varetægtsfængslingen. Med andre ord er fængslingen blevet opretholdt, fordi forsvaret ikke har ført bevis for, at der foreligger en begrundelse for frigivelse, og ikke, fordi anklagemyndigheden har været i stand til at godtgøre, at denne fængsling netop udgør den eneste mulige forebyggende foranstaltning.
- 6 En løsladelse er uden tvivl mere sandsynlig, hvis retten følger den modsatte fremgangsmåde, dvs. hvis den for at opretholde fængslingen udelukkende kræver, at anklagemyndigheden er i stand til på overvisende måde at godtgøre, at de betingelser for fængsling, der fremgår af den materielle ret og procesretten, fortsat er opfyldt, og at ingen anden mindre byrdefuld foranstaltning er hensigtsmæssig.
- 7 For at følge en sådan fremgangsmåde skal retten undlade at anvende NPK's artikel 270, stk. 1, andet punktum, hvilket forudsætter, at den sikrer sig, at denne bestemmelse er i strid med EU-retten; det er imidlertid kun Den Europæiske Unions Domstol, der er i stand til at konstatere det på afgørende vis.
- 8 Der bør derfor indgives en anmodning om præjudiciel afgørelse.

På grundlag af disse præmisser

AFSIGES FØLGENDE KENDELSE

Den Europæiske Unions Domstol FORELÆGGES følgende præjudicielle spørgsmål:

Faktiske omstændigheder

- 9 DK er anklaget for at tilhøre en organiseret kriminel gruppe og for drab, hvilket er lovovertrædelser, der er omhandlet i henholdsvis artikel 321 og 116 i nakazatelen kodeks (straffeloven). For hver af disse anklager er der fastsat fængselsstraf af varierende længde, herunder fængsel på livstid for drab eller drabsforsøg. Ni andre personer, som ikke er omfattet af denne anmodning om præjudiciel afgørelse, er ligeledes anklaget.
- 10 Straffesagen blev indledt efter et skyderi i en restaurant, hvorunder en person blev dræbt og en anden alvorligt såret. Anklagemyndigheden hævder, at DK er ansvarlig for den pågældende persons død. Forsvaret hævder, at [org. s. 3] de pågældende handlinger blev begået i selvforsvar, fordi ofrene og tredjeparter havde angrebet. Det er blevet fastslået, at DK forblev på stedet og overgav sig til politiet.
- 11 DK blev foreløbigt varetægtsfængslet den 11. juni 2016. I overensstemmelse med national ret er der ikke blevet fastsat en dato for, hvornår varetægtsfængslingen af ham skal ophøre.
- 12 Sagen blev indbragt for retten den 9. november 2017. I overensstemmelse med national ret har retten ikke efterprøvet beviserne og grundlaget for anklagen.
- 13 Under den retslige fase blev der fremsat en første anmodning om løsladelse den 5. februar 2018; den blev ikke taget til følge. [Varetægtsfængslingen] har således fået en varig karakter. I henhold til national ret er varigheden af denne fængsling ikke på forhånd begrænset, og der er ikke fastsat regler om, at der skal foretages en automatisk kontrol heraf. Fængslingen opretholdes, indtil den bringes til ophør på forsvarets begæring.
- 14 Forsvaret har efterfølgende fremsat seks andre begæring om løsladelse. De er ikke blevet taget til følge; nogle af dem blev accepteret i første instans, men den for forsvaret gunstige afgørelse blev ophævet i anden instans. Retten (i såvel første som anden instans) har efterprøvet begæringen om løsladelse i lyset af kravet i national ret om, at der skal foreligge nye omstændigheder, der sår tvivl om lovligheden af varetægtsfængslingen. Forsvarets begæring om, at varetægtsfængslingen erstattes [af en anden foranstaltning], er blevet forkastet med den begrundelse, at de argumenter, som forsvaret har fremført til støtte for løsladelsen, ikke blev anset for at være tilstrækkeligt overbevisende.
- 15 Anklagemyndigheden har overhovedet ikke anmodet om opretholdelse af varetægtsfængslingen, eftersom varetægtsfængsling i henhold til national ret ikke er tidsbegrænset, og anklagemyndigheden er ikke forpligtet til at anmode om opretholdelse. Når en tiltalt person varetægtsfængsles, opretholdes varetægtsfængslingen, så længe forsvaret ikke kan føre bevis for, at »omstændighederne har ændret sig«, hvilket gør opretholdelsen af varetægtsfængslingen ulovlig. Anklagemyndigheden har i hovedsagen med held imødegået forsvarets argumentation, om at »omstændighederne har ændret sig«. [Org. s. 4]

- 16 Den forelæggende ret har fået forelagt en ny begæring om løsladelse fremsat af DK. Endnu en gang består anklagemyndighedens argumentation blot i at fremføre, at der ikke foreligger nye omstændigheder.

Den forelæggende ret har anført, at hvis den skal træffe afgørelse i overensstemmelse med national ret, kan den kun træffe afgørelse om løsladelse, når forsvaret har været i stand til på overbevisende måde at godtgøre, at »omstændighederne har ændret sig«. Samtidig er den forelæggende ret i tvivl om, hvorvidt en sådan fremgangsmåde er i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 2016/343 og 22. betragtning hertil, for så vidt som der med denne fremgangsmåde indføres en formodning for, at opretholdelsen af varetægtsfængslingen er lovlig, en formodning, som det påhviler forsvaret at modbevise.

- 17 Indtil videre er DK fortsat [foreløbigt] varetægtsfængslet.

18 EU-retten

Artikel 6 i og 22. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT 2016, L 65, s. 1).

Artikel 6 og 47 i chartret om grundlæggende rettigheder (EUT 2016, C 202, s. 389-405 – herefter: »chartret«).

19 Europarådets ret

Artikel 5, stk. 3, i konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt følgende domme afsagt af menneskerettighedsdomstolen: Magnitskiy m.fl. mod Rusland (stævning nr. 32631/09 og 53799/12), §§212-223; Pastukhov og Yelagin mod Rusland (stævning nr. 5299/07), §§ 38-51; Ilijkov mod Bulgarien (stævning nr. 33977/96), §§ 76-87; Rokhlina mod Rusland (stævning nr. 54071/00), §§ 63-70; Zherebin mod Rusland (stævning nr. 51445/09), §§ 56-63; Buzadji mod Republikken Moldova (stævning nr. 23755/07), §§ 59 og 84-102.

Punkt 3, punkt 8, stk. 2, punkt 11, 23 og 24 i Europarådets ministerkomité's henstilling Rec(2006)13 til medlemsstaterne om varetægtsfængsling, betingelserne for varetægtsfængslingen og indførelse af garantier mod misbrug. **[Org. s. 5]**

Punkt 12.1 og 12.3 i Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 2077 (2015) med titlen »L'abus de la détention provisoire dans les États parties à la Convention européenne des droits de l'homme« (Misbrug af varetægtsfængsling i de stater, der er parter i den europæiske menneskerettighedskonvention).

National ret

Nakazatelen protsesualen kodeks (strafferetsplejelov, forkortet »NPK«)

20 [Note: der findes ikke et punkt 20 i originalen]

21 Vedrørende varigheden af tvangsforanstaltningen »opretholdelse af varetægtsfængsling«:

Når der træffes en retsafgørelse om varetægtsfængsling af tiltalte, præciseres den specifikke varighed af den pågældende varetægtsfængsling ikke i denne afgørelse. Varetægtsfængslingen opretholdes, så længe den ikke er ophævet, hvilket sker på forsvarets begæring. Forpligtelsen til automatisk at genbehandle opretholdelsen af varetægtsfængslingen opstår først, når der er truffet en endelig afgørelse om sagens realitet (NPK's artikel 309).

22 Om tvangsforanstaltningen om »opretholdelse af varetægtsfængslingen« i fasen forud for retssagen ¹

Når der er truffet en retsafgørelse om opretholdelse af den fortsatte fængsling af den tiltalte, kan denne varetægtsfængsling opretholdes i en maksimal periode, hvis varighed afhænger af den pågældende lovovertrædelses grovhed (NPK's artikel 63, stk. 4). Forsvaret kan begære fængslingen ophævet, frem til udløbet af denne periode (NPK's artikel 65). Retten er forpligtet til igen at efterprøve alle elementer vedrørende lovligheden af varetægtsfængslingen (NPK's artikel 65, stk. 4), uden at den er bundet af en tidligere afgørelse herom (punkt 4 i den fortolkende afgørelse nr. 1/02). Der findes nærmere bestemt ingen formodning for lovligheden af varetægtsfængslingen, hvorefter varetægtsfængslingen er resultatet af en endelig retsafgørelse, og efterprøvelsen skal gå på, om der findes nye omstændigheder eller ej. Der er tale om det helt modsatte: Varhoven kasationen sad (øverste kassationsdomstol, Bulgarien) fortolker (i punkt 4 i fortolkningsafgørelse nr. 1/02) lovbestemmelsen således, at det påhviler retten at fastslå, om der foreligger omstændigheder, der kan ligge til grund for en opretholdelse af varetægtsfængslingen.

Foreligger der mistanke om, at forsvaret misbruger sin ret til at anmode om en efterprøvelse af opretholdelsen af varetægtsfængslingen, kan retten forbyde enhver ny begæring herom i en periode på op til to måneder; dette forbud finder ikke anvendelse i tilfælde af en forværring af den tiltaltes helbred (NPK's artikel 65, stk. 6). **[Org. s. 6]**

23 Om tvangsforanstaltningen om »opretholdelse af varetægtsfængslingen« under retssagen

Retten kan kun i det oprindelige [proces]dokument foretage en udtømmende og uafhængig kontrol af varetægtsfængslingens lovlighed. Denne varetægtsfængsling får efterfølgende under retssagen en varig karakter. Nærmere bestemt kan varetægtsfængslingen kun ophæves, »når der foreligger nye omstændigheder«

¹ – Hovedsagen befinder sig allerede i den retslige fase; når der her redegøres for fasen forud for retssagen, er det for at give en mere fuldstændig oversigt over national ret.

(NPK's artikel 270, stk. 1, andet punktum). Med andre ord skal det godtgøres, at der foreligger nye omstændigheder, der gør det ulovligt at opretholde varetægtsfængslingen.

NPK's artikel 270, stk. 1 og 2, bestemmer:

»Artikel 270

(1) Spørgsmålet om ændring af tvangsforanstaltningen kan rejses på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af retssagen. En ny begæring vedrørende tvangsforanstaltningen kan indgives til den samme ret, hvis omstændighederne har ændret sig.

(2) Retten udtaler sig ved en kendelse afsagt i offentligt retsmøde.«

Opretholdelsen af varetægtsfængslingen under den retslige fase er uden tidsbegrænsning og varer ved, indtil den ophæves. Begæringen om ophævelse fremsættes af forsvaret, som skal bevise, at der er sket en ændring af omstændighederne, der nødvendiggør en ophævelse af varetægtsfængslingen og vedtagelsen af en mindre streng tvangsforanstaltning.

Det bevirker, at den ret, der foretager efterprøvelsen, mere specifikt lægger vægt på spørgsmålet, om denne ændring af omstændighederne er tilstrækkelig relevant; er dette ikke tilfældet, beordres varetægtsfængslingen opretholdt.

24 Præjudicielt spørgsmål

Er en national lovgivning, som i den retslige fase af straffesagen gør det til en betingelse for, at forsvarets begæring om ophævelse af varetægtsfængslingen af den tiltalte kan tages til følge, at omstændighederne har ændret sig, i overensstemmelse med artikel 6 i og 22. betragtning til direktiv 2016/343 samt artikel 6 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

25 Formaliteten med hensyn til det præjudicielle spørgsmål

Artikel 6 i og 22. betragtning til direktiv 2016/343 omhandler bevisbyrden med henblik på at fastslå mistænktens og tiltaltes skyld: De regulerer nærmere bestemt kun bevisførelsen i tilknytning til afgørelsen om sagens realitet, hvorved spørgsmålet om den pågældendes skyld eller ikke skyld afgøres. Den relevante nationale lovbestemmelse (NPK's artikel 270, stk.1, andet punktum) i den foreliggende sag vedrører besvarelsen af [org. s. 7] et processuelt spørgsmål, nemlig spørgsmålet, om varetægtsfængslingen skal opretholdes. Derfor er det uklart, om disse bestemmelser i direktiv 2016/343 finder anvendelse.

Bemærkninger til spørgsmålet

- 26 Den nationale lov, der giver retsafgørelsen om varetægtsfængsling en varig karakter, er i overensstemmelse med retssikkerhedsprincippet. Nærmere bestemt betyder det, at når afgørelsen om varetægtsfængsling af den tiltalte er truffet i første og derefter i anden instans ved en endelig retsafgørelse, kan denne endelige afgørelse ikke prøves på ny, medmindre der foreligger nye omstændigheder. Det resulterer i enkelhed, klarhed og effektivitet. Det undgås således, at de samme begrundelser fremføres for at stadfæste varetægtsfængslingen, og i øvrigt forhindres enhver risiko for konflikt mellem instanserne, der måtte opstå, såfremt retten i første instans skulle træffe afgørelse om løsladelse på grundlag af begrundelser, som retten i anden instans allerede havde forkastet i en tidligere afgørelse.
- 27 Retssikkerhedsprincippet er imidlertid et iboende element i afgørelser om sagens realitet. Anvendelsen af retssikkerhedsprincippet på en processuel akt såsom opretholdelse af varetægtsfængslingen svarer til, at der indføres en formodning for lovligheden af denne varetægtsfængsling, og dermed, at forsvaret pålægges bevisbyrden med hensyn til omstændigheder, der kan begrunde varetægtsfængslingens ophør. Dette er imidlertid i direkte strid med Menneskerettighedsdomstolens fortolkning af EMRK's artikel 5, stk. 3, idet formodningen ved vurderingen af varetægtsfængslingens lovlighed efter dens opfattelse altid skal være til fordel for en frigivelse af den tiltalte, og varetægtsfængsling skal være en undtagelse, der kun finder anvendelse i meget begrænset omfang (Magnitskiy-dommen, § 214, og Buzadji-dommen, § 89). [Menneskerettigheds]domstolen er ligeledes af den opfattelse, at en national lovgivning, der kun gør det muligt at bringe varetægtsfængslingen til ophør, hvis der foreligger nye omstændigheder, resulterer i, at den omvendte formodning accepteres, nemlig at varetægtsfængslingen skal opretholdes, så længe der ikke foreligger en begrundelse for frigivelse (Magnitskiy-dommen, § 214, Pastukhov og Yelagin-dommen, § 49, Ilijkov-dommen, §§ 85 og 87, Rokhlina-dommen, stævning nr. 54071/00, § 67, og Zherebin, § 60)².
- 28 Denne risiko for, at der sås tvivl om formodningen for løsladelse, og for, at formodningen for varetægtsfængslingens lovlighed accepteres, er meget høj henset til de særlige træk ved national ret, hvorefter varetægtsfængsling ikke er begrænset til en maksimal periode, og der ikke findes nogen bestemmelser om, at den automatisk skal efterprøves regelmæssigt. Det gør på sin vis varetægtsfængslingen permanent. Enhver begæring fra forsvaret om **[org. s. 8]** løsladelse behandles imidlertid som en appel af en varetægtsfængsling, der er kendt lovlig, og som en begæring om, at den erklæres ulovlig.
- 29 Det ser således ud til, at retten, såfremt forsvaret begærer varetægtsfængslingen ophævet, skal vurdere, om der findes overbevisende beviser, der taler til fordel for en frigivelse af den pågældende person, og ikke om der findes overbevisende beviser, der taler til fordel for opretholdelse af varetægtsfængslingen.

² – Numrene på menneskerettighedsdomstolens domme findes i præmis 19.

- 30 Det følger heraf, at den bedømmelse, som den ret, der skal behandle forsvarets begæring om ophævelse af varetægtsfængslingen, skal foretage, følger en særlig fremgangsmåde: Retten undersøger nærmere bestemt, om der siden den seneste afgørelse om det samme spørgsmål er indtrådt nye omstændigheder, der alene fører til den konklusion, at varetægtsfængslingen igen er blevet ulovlig.
- 31 Kontrollen af lovligheden vedrører ikke spørgsmålet, om alle betingelserne for varetægtsfængslingen fortsat er opfyldt, men om de er blevet anfægtet i tilstrækkeligt omfang. Det medfører i praksis, at det påhviler forsvaret at fremlægge overbevisende beviser for behovet for at ophæve varetægtsfængslingen.

Spørgsmålet, om EU-retten finder anvendelse

- 32 I henhold til direktivets artikel 6, stk. 1, skal medlemsstaterne tilrettelægge deres strafferetlige system således, at det er anklagemyndigheden, der har bevisbyrden; i henhold til stk. 2 kommer enhver tvivl forsvaret til gode. I 22. betragtning forbydes det at vende bevisbyrden, medmindre der anvendes faktiske og retlige formodninger; disse formodninger bør dog kunne afkræftes, der bør opstilles »rimelige grænser«, idet der tages hensyn til, »hvad der er på spil«, »retten til et forsvar« og den omstændighed, at disse formodninger bør »stå i et rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges«.
- 33 Med den nationale lovbestemmelse i NPK's artikel 270, stk. 1, andet punktum, indføres der en formodning til fordel for anklagemyndigheden på bekostning af forsvaret: nærmere bestemt betragtes en varetægtsfængsling som lovlig, når dens lovlighed allerede er blevet endelig fastslået ved en tidligere instans. Denne varetægtsfængsling får således en varig karakter, og forsvaret skal tage initiativet til at anfægte lovligheden ved at fremsætte overbevisende argumenter herom.
- 34 Det følger heraf, at denne nationale lovgivning er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 6 i direktiv 2016/343 og 22. betragtning hertil, for så vidt som nævnte lovgivning indfører en retlig formodning, som [org. s. 9] i princippet er tilladt, når den opfylder visse krav. Der hersker ingen tvivl om, at nævnte formodning opfylder betingelsen om, at den skal kunne afkræftes. Det skal undersøges, om der er opstillet »rimelige grænser« for denne formodning, om der tages hensyn til, »hvad der er på spil«, om den overholder »retten til et forsvar«, og om den »står i et rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges«. Det påhviler udelukkende retten at foretage denne vurdering.
- 35 Med chartrets artikel 6 sikres retten til frihed og sikkerhed. Alene arten af foranstaltningen »varetægtsfængsling« medfører frihedsberøvelse. Derfor skal betingelserne for ophævelse af varetægtsfængslingen være i overensstemmelse med de tilladte begrænsninger i rækkevidden af chartrets artikel 6, idet disse begrænsninger skal overholde de i chartrets artikel 52, stk. 1, opstillede krav. Det må konstateres, at bestemmelsen i chartrets artikel 6 svarer til bestemmelsen i EMRK's artikel 5 (artikel 6 TEU og chartrets artikel 52, stk. 3), og at

Menneskerettighedsdomstolens fortolkning af EMRK finder direkte anvendelse; fortolkningen af chartret bør ikke medføre en indskrænkning i det beskyttelsesniveau, der sikres ved EMRK (chartrets artikel 53).

- 36 Med chartrets artikel 47 sikres retten til adgang til effektive retsmidler ved en domstol. Med den nationale bestemmelse i NPK's artikel 270, stk. 1, andet punktum, begrænses forsvarets rettigheder, for så vidt som den tiltalte støder på en formodning for, at dennes varetægtsfængsling er lovlig. I stedet for at anklagemyndigheden skal bevise, hvorfor varetægtsfængslingen skal opretholdes, er forsvaret tvunget til at fremlægge bevis for, at varetægtsfængslingen skal ophæves. Derfor er spørgsmålet her, om denne indskrænkning af beskyttelsesniveauet gør det retsmiddel, der indføres med national ret, ineffektivt.

Den forelæggende rets holdning

- 37 Indtil 2000 indeholdt national ret et absolut krav om varetægtsfængsling for visse lovovertrædelser, idet undtagelserne fra denne ordning skulle fortolkes strengt; det påhvilede den tiltalte at bevise, at disse undtagelsestilfælde gjorde sig gældende, og tiltalte blev først løsladt, når denne med held havde tilbagevist formodningen for dennes fortsatte varetægtsfængsling. Der blev således indført et nationalt juridisk system, i hvilket varetægtsfængslingen er lovlig, så snart den tiltalte er blevet tilbageholdt, og det påhviler den tiltalte at bestride lovligheden på overbevisende måde, idet denne kun kan basere sig på en ændring af omstændighederne. [Org. s. 10]
- 38 Efter at Menneskerettighedsdomstolen havde afsagt talrige domme (bl.a. dommen i sagen Ilijkov mod Bulgarien, stævning nr. 33977/96; Nikolova-dommen, stævning nr. 31195/96; dommen i sagen Assenov m.fl., stævning nr. 24760/94; Nankov, stævning nr. 28882/95), blev der indført en reform, hvorefter det absolutte krav om varetægtsfængsling udgik, og der blev indført en procedure, der indebærer, at varetægtsfængslingen kan bestrides for retten. Reformen vedrørte hovedsagelig fasen forud for retssagen, i hvilken Menneskerettighedsdomstolen havde konstateret det største antal overtrædelser af den tiltaltes ret til et forsvar. Der blev således indført et højt beskyttelsesniveau for den tiltalte i forbindelse med kontrollen af varetægtsfængslingens lovlighed: Den ret, der får forelagt en anmodning herom, skal af egen drift foretage en ny fuldstændig prøvelse uden at tage hensyn til den afgørelse, hvormed varetægtsfængslingen blev beordret.
- 39 Denne reform fortsatte ikke i samme grad i den retslige fase, hvor der anvendes et lavere beskyttelsesniveau: Når den tiltalte allerede er blevet tilbageholdt, suspenderes løsladelsen således, medmindre der foreligger nye omstændigheder, der ikke tidligere er blevet taget i betragtning, og som forsvaret skal føre bevis for.
- 40 Dette er forklaringen på ordlyden af NPK's artikel 270, stk. 1, andet punktum, og på de nationale retters anvendelse af denne bestemmelse, herunder i hovedsagen.
- 41 Direktiv 2016/343 medfører nye udfordringer i forbindelse med udviklingen af den nationale lovgivning om strafferetspleje, og Domstolens besvarelse vil være

afgørende for, om disse udfordringer resulterer i en ændring af den nationale lovgivning og den nationale retsvidenskab.

[udelades] [proceduremæssig formulering og underskrifter]

ARBEJDSDOKUMENT